

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 109/2022
27.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Гордане Џакула и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде – Високи савет судства - Привредни суд у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 139/21 од 19.05.2021. године, у седници већа одржаној 27.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 139/21 од 19.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 139/21 од 19.05.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу Прр 316/2020 од 05.02.2021. године, ставом првим изреке, одбачена је као неблаговремена тужба поднета дана 16.06.2020. године, заведена под бројем Прр 316/20. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 6.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 139/21 од 19.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Пожаревцу Прр 316/2020 од 05.02.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка, као неоснован.

Против другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13 –УС, 74/13 –УС, 55/14, 87/18 и 18/20, у даљем тексту ЗПП) прописано је да ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. У овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке, донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, које би оправдале потребу одлучивања ради уједначавања судске праксе. Нема места одлучивању о посебној ревизији ни ради новог тумачења права – примене члана 1. Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године, у погледу начина на који се време преостало до истека рока за подношење тужбе рачуна по престанку ванредног стања.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) прописано је да се, независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1.), и да ревизија није дозвољена (став 3.).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена, у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић